

РЕШЕНИЕ

№ 4383

гр. София, 29.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 31.05.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11422** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. А. И. против решение № СО-21-П/2016 г. издадено от Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – София, с което е прекратена процедурата по реда на глава шеста от Закона за опазване на околната среда, в т.ч. процедурата по оценка за съвместимост с предмета и целите на опазване на защитените зони, за инвестиционно предложение: „Изграждане и експлоатация на депо за отпадъци“ в ПИ 112020 и 112023, м. „С.“, [община] баня, Софийска област. В жалбата са наведени доводи за материална незаконосъобразност на оспорения акт. Обосновават се съображения за неправилност на фактически основания, изложени в становището на директора на Басейнова дирекция „Източнобеломорски район“, буквално възприети в оспореното решение. Твърди се, че инвестиционното предложение на търговското дружество-жалбоподател не попада в пояс II-ри на санитарно охранителната зона (зона „Б“) на находище на минерална вода „К.“. Претендира се отмяна на оспореното решение, връщане на преписката на административния орган за продължаване на процедурата по глава Шеста от ЗООС и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът - Директорът на РИОСВ – София не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становището на оспорващия и събраните по делото доказателства

и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено следното от фактическа страна:

С уведомление вх. № 26-00-11052/17.11.2015 г. дружеството-жалбоподател на основание чл. 4, ал. 1 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда (НУРИОВОС) е уведомило РИОСВ-София за инвестиционното си намерение да реализира инвестиционно предложение: „Изграждане и експлоатация на депо за отпадъци в землището на [населено място], [община] баня, Софийска област“. По така постъпилото уведомление становище са изрази различни компетентни структурни звена на РИОСВ – София. Съгласно становището на дирекция „Контрол на околната среда“, отдел „Опазване чистотата на атмосферния въздух и опасни химични вещества“ – фактор „Опасни химични вещества“ инвестиционното предложение попада в обхвата на глава седма, раздел I, чл. 103, ал. 8, т. 8 и Приложение 3, забележка 5 от ЗООС. Въз основа на това становище, с писмо изх. № 26-00-11052 от 03.02.2016 г., директорът на РИОСВ е уведомил [фирма], че следва да подаде уведомление за извършена класификация на предприятие/съоръжение с нисък рисков потенциал или предприятие/съоръжение с висок рисков потенциал. Такова уведомление е депозирано на 02.08.2016 г. На 12.03.2016 г. инвестиционното предложение е изпратено за съгласуване с министъра на околната среда и водите. На основание чл. 4а от НУРОВОС, с писмо изх. № 26-00-11052 от 01.06.2016 г. административния орган е изискал становище от Басейнова дирекция „Източнобеломорски район“. Такова е постъпило с вх. № 26-00-11052 на 01.07.2016 г. (л. 83 – 85 по делото). Позицията се на това становище, със свое решение № СО-21-П/2016 г. директорът на РИОСВ София е прекратил процедурата по ОВОС на основание чл. 2а, ал. 2 НУРИОВОС.

От фактическа страна, оспореното решение е мотивирано със становището на Басейнова дирекция „Източнобеломорски район“, което дава заключение, че площадката на инвестиционното предложение се намира в пояс II-ри (общ с пояс III-ти) на санитарно охранителната зона на находище на минерална вода „К.“ – Софийска област, общ. К., [населено място] (в тази санитарно охранителна зона попадат освен водовземните съоръжения за минерална вода на находище на минерална вода „К.“, така също и на находище на минерална вода „Долна баня“ – [населено място] баня, общ. Долна баня, на находище на минерална вода „П. бани“ – [населено място], общ. К. и на водовземно съоръжение - „Каптиран естествен извор“ от находище на минерална вода „М. проход“, [населено място], общ. К.).

За изясняване на делото от фактическа страна по делото е допусната комплексна съдебно-техническа експертиза с участието на вещо лице специалист геодезист и специалист хидрогеолог. Видно от заключението по въпрос № 1 площадката на [фирма], където се предвижда да бъде осъществено инвестиционното предложение (ПИ112020 и ПИ 112023 – предвидени за обединяване в общ ПИ 112025), не попада в пояс II-ри на Санитарно – охранителната зона на находище на минерална вода „К.“, [населено място], [община], определена със заповед МЗ №РД 09-143/13.05.2005 г. и МОСВ №РД-534/27.05.20025 г. на министрите на здравеопазването и околната среда и водите. Аналогично е и заключението по втори въпрос, а именно: площадката на [фирма] където се предвижда да бъде осъществено инвестиционното предложение не попада в санитарно – охранителните зони на находище на минерална вода „Долна баня-Бялата вода“, [населено място] баня, на находище на минерална вода „П. бани“,

[населено място], общ. К., както и не попада в действащ пояс на санитарно-охранителна зона на находище на минерална вода „М. проход“, [населено място] („Каптиран естествен извор“). Към заключението от комплексната съдебно-техническа експертиза е приложена карта на санитарно-охранителните зони и площадката, на която се предвижда да бъде изградено инвестиционното предложение. При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на оспорващия на 30.09.2016 г., видно от поставения подпис от упълномощени лице (л. 87 от делото). На основание чл. 81, ал. 1 от АПК, на 14.10.2016 г. решението е оспорено пред министъра на околната среда и водите. Жалбата е постъпила при по-горестоящия административен орган на 19.10.2016 г. и е заведена с вх. № Ж-182 от същата дата (стр. 5-10 от адм. дело № 11602/2016 г.). По делото липсват данни министърът на околната среда и водите да се е произнесъл по жалбата в срока по чл. 97, ал. 1 от АПК, който е изтекъл на 02.11.2016 г. Жалбата, по която е образувано съдебното производство е депозирана на 11.11.2016 г. Предвид така установеното, настоящият съдебен състав намира, че жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 3 във връзка с ал. 1 от АПК срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност и от субект с установен правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Инвестиционното предложение с предмет „Изграждане и експлоатация на депо за отпадъци в землището на [населено място] баня, [община] баня, Софийска област“, попада в обхвата на Приложение № 2, към чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗООС, следователно то е сред тези инвестиционни предложения, които подлежат на преценка относно необходимостта от извършване на ОВОС.

В съответствие с нормата на чл. 93, ал. 3 ЗООС компетентният административен орган, който следва да извърши преценката е директорът на съответната РИОСВ. Териториалната компетентност е определена съобразно приложението към чл. 3, във връзка с чл. 7, т. 14 от Правилника за устройството и дейността на регионалните инспекции по околната среда. С оглед реализацията на инвестиционното предложение в землището на [населено място] баня, Софийска област същото по горните разпоредби е в обхвата на компетентността на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – София.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира че оспореното решение е издадено от компетентния административен орган - директорът на РИОСВ София. Обективизирано е в изискуемата се писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК. Същото е мотивирано с правното основание на чл. 2а, ал. 2 НУРИОВОС, а от фактическа страна е обосновано с недопустимост на инвестиционното предложение, поради попадане на площадката на инвестиционното предложение в пояс II-ри (общ с пояс III-ти) на санитарно охранителната зона на находище на минерална вода „К.“ – Софийска област, общ. К., [населено място] (в тази санитарно охранителна зона попадат освен водовземните съоръжения за минерална вода на находище на минерална вода „К.“, така също и на находище на минерална вода „Долна баня“ – [населено място] баня, общ. Долна баня, на находище на минерална вода „П. бани“ – [населено място], общ. К. и на водовземно съоръжение - „Каптиран естествен извор“ от находище на минерална вода „М. проход“, [населено място], общ. К..

При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, налагащи неговата отмяна по чл. 146, т. 3 от АПК. Административният орган е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК за служебно събиране на доказателства, изискал е становище от органите по чл. 2а, ал. 2 от НУРИОВОС и е постановил оспорения акт съобразно същото, както го задължава императивната правна норма на чл. 2а, ал. 2 от НУРИОВОС.

Въпреки направените дотук правни изводи, настоящият съдебен състав намира, че оспорения административен акт противоречи на материалния закон, в каквато насока са изложени и съображения от оспорващия.

Съгласно разпоредбата на чл. 2а, ал. 2 от НУРИОВОС, послужила като правно основание за издаване на оспореното решение, процедурата по ОВОС може да бъде прекратена на всеки етап от нея, когато се потвърди от съответен специализиран компетентен орган (например басейнова дирекция, Министерство на земеделието и храните, общински органи и др.) недопустимост на инвестиционното предложение спрямо действащи нормативни и административни актове.

От фактическа страна оспореният административен акт е мотивиран с изразеното от Басейнова дирекция „Източнобеломорски район“ становище на основание чл. 4а, ал. 1 от НУРИОВОС за недопустимост на инвестиционното предложение спрямо действащ нормативен или административен акт, а именно: Наредба №3/16.10.2000 г., заповед № 120/12.01.1977 г. на МЗ и заповед МЗ №РД 09-143/13.05.2005 г. и МОСВ №РД-534/27.05.20025 г. на министрите на здравеопазването и околната среда и водите. Недопустимостта се изразява в това, че площадката на инвестиционното предложение се намира в пояс II-ри (общ с пояс III-ти) на санитарно охранителната зона на находище на минерална вода „К.“ – Софийска област, общ. К., [населено място] (в тази санитарно охранителна зона попадат освен водовземните съоръжения за минерална вода на находище на минерална вода „К.“, така също и на находище на минерална вода „Долна баня“ – [населено място] баня, общ. Долна баня, на находище на минерална вода „П. бани“ – [населено място], общ. К. и на водовземно съоръжение - „Каптиран естествен извор“ от находище на минерална вода „М. проход“, [населено място], общ. К.. Тази констатация изляло се опровергава от изслушаната по делото комплексна съдебно-техническа експертиза с участието на вещо лице специалист геодезист и специалист хидрогеолог, която като неоспорена от страните и съответна на приложените по делото писмени доказателства, съдът изцяло кредитира. Видно от заключението по въпрос № 1 площадката на [фирма] където се предвижда да бъде осъществено инвестиционното предложение (ПИ112020 и ПИ 112023 – предвидени за обединяване в общ ПИ 112025) не попада в пояс II-ри на Санитарно – охранителната зона на находище на минерална вода „К.“, с. костенец, [община], определена със заповед МЗ №РД 09-143/13.05.2005 г. и МОСВ №РД-534/27.05.20025 г. на министрите на здравеопазването и околната среда и водите. Аналогично е и заключението по втори въпрос, а именно: площадката на [фирма] където се предвижда да бъде осъществено инвестиционното предложение не попада в санитарно –охранителните зони на находище на минерална вода „Долна баня-бялата вода“, гр. водна баня,, на находище на минерална вода „П. бани“, [населено място], общ. К., както и не попада в действащ пояс на санитарно-охранителна зона на находище на минерална вода „М. проход“, [населено място] („Каптиран естествен извор“). В тази насока е приложението към заключението от комплексната съдебно-техническа експертиза картен материал. Видно от същото, площадката на

която търговското дружество възнамерява да осъществи инвестиционното си намерение се намира извън пояс II-ри на СОЗ на находище минерална вода „К.“ – Софийска област, общ. К., [населено място].

Със заповед МЗ №РД 09-143/13.05.2005 г. и МОСВ №РД-534/27.05.20025 г. на министрите на здравеопазването и околната среда и водите, на основание чл. 118, ал. 1, т. 3 от Закона за водите, заповед №120/12.01.1977 г. на МЗ и чл. 37, т. 2 и § 4, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 3/16.10.2000 г. е учреден пояс I-ви на санитарно – охранителната зона на минерална вода находище „К.“ и са определени ограниченията по отношение на режима на ползване на този пояс. По отношение на пояс II-ри и пояс III-ти от санитарно-охранителната зона на находище К. е посочено, че същите запазват утвърдените със заповед № 120/12.01.1977 г. на Министъра на здравеопазването за зона „Б“ и зона „В“ конфигурация, размери и ограничителен режим.

По силата на § 144а. (Нов - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 11.08.2006 г.) от Закона за водите, до приемането на наредбата по чл. 135, т. 6 за определяне на зони за защита на водите, предназначени за питейно-битово водоснабдяване, и на минералните води и издаването на заповедите за определяне на санитарно-охранителните зони по реда на посочената наредба границите и режимите на средния и външния пояс на учредените преди 28 януари 2000 г. санитарно-охранителни зони на находищата на минерални води не се прилагат, а границата на най-вътрешния пояс, когато той е предназначен за защита на водовземно съоръжение, се запазва.

Това налага извод, че площадката на която ще бъде осъществено инвестиционното намерение не попада в действащ и приложим пояс на находище минерална вода „К.“ – Софийска област, общ. К., [населено място] и не попада под специален ограничителен режим.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира оспореното решение за незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния закон, което налага неговата отмяна като незаконосъобразно. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК претенцията на оспорващия за възстановяване на направените от него разноски в производството, вкл. възнаграждение на един адвокат следва да бъде уважено съобразно приложения по делото списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № СО-21-П/2016 г. издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - София, с което е прекратена процедурата по реда на глава шеста от Закона за опазване на околната среда, в т.ч. процедурата по оценка за съвместимост с предмета и целите на опазване на защитените зони, за инвестиционно предложение: „Изграждане и експлоатация на депо за отпадъци“ в ПИ 112020 и 112023, м. „С.“, [община] баня, Софийска област.

ВРЪЩА административната преписка на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – София за ново произнасяне.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите – София да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. А. И. разноски по делото в

размер на 1250 (хиляда двеста и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: